

USNESENÍ

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zdeňky Šindelářové a soudců JUDr. Aleny Ježíkové a Mgr. Jakuba Černoška ve věci

žalobkyně: **JEOVA s.r.o.**, IČO 26873133
sídlem Jaurisova 515/4, Michle, 140 00 Praha 4
zastoupená advokátem JUDr. Ladislavem Paulusem
sídlem Veveří 456/9, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ing. Ota B.**, narozený xxx
bytem xxx zastoupený advokátem
JUDr. Radimem Miketou
sídlem Jaklovecká 1249/18, 710 00 Ostrava, Slezská Ostrava

o zaplacení částky 58 256 000 Kč s příslušenstvím

o odvolání žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. března 2018, č. j. 24 Cm 69/2013-556

takto:

- I. Rozsudek Krajského soudu v Ostravě se **zrušuje** a řízení se **zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.
- III. Žalobkyně je povinna zaplatit na nákladech řízení vynaložených státem České republiky na účet Krajského soudu v Ostravě částku 2 711,50 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Shora označeným rozsudkem Krajský soud v Ostravě zavázal žalovaného povinností zaplatit žalobkyni částku 49 256 000 Kč spolu se 7,05% úrokem z prodlení od 11. 1. 2013 až do zaplacení (odstavec I výroku), na náhradě nákladů řízení částku 1 551 117 Kč, k rukám advokáta žalobkyně (odstavec II výroku), dále České republice na účet Krajského soudu v Ostravě na soudním poplatku částku 3 614 614 Kč (odstavec III výroku) a na náhradě nákladů řízení vynaložených státem České republiky na účet Krajského soudu v Ostravě částku 76 418 Kč (odstavec IV výroku), to vše do tří dnů od právní moci rozsudku. Žalobkyně byla zavázána povinností zaplatit na náhradě nákladů řízení vynaložených státem České republiky na účet Krajského soudu v Ostravě částku 418,90 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku (odstavec V výroku).

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v celém rozsahu včas odvolání, v němž namítal nesprávnost závěrů soudu prvního stupně. Proto také požadoval, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil, žalobu v celém rozsahu zamítl, a přiznal mu právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Dříve, než bylo o podaném odvolání rozhodnuto, vzala žalobkyně podáním ze dne 24. července 2018 doručeným Krajskému soudu v Ostravě dne 31. 7. 2018 žalobu zpět a navrhla, aby soud řízení zastavil a rozhodl o tom, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Důvody zpětvzetí žalobkyně neuvedla. Žalovaný současně v uvedeném podání vyslovil se zpětvzetím žaloby souhlas s tím, že se výslovně vzdává práva na náhradu nákladů řízení.

Dle ustanovení § 222a odst. 1, 2 o.s.ř. vezme-li žalobce (navrhovatel) za odvolacího řízení zpět návrh na zahájení řízení, odvolací soud zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zruší rozhodnutí soudu prvního stupně a řízení zastaví; to neplatí, bylo-li odvolání podáno opožděně nebo někým, kdo k odvolání nebyl oprávněn, anebo proti rozhodnutí, proti němuž není přípustné (odst. 1). Jestliže ostatní účastníci se zpětvzetím návrhu z vážných důvodů nesouhlasí, odvolací soud rozhodne, že zpětvzetí návrhu není účinné; v takovém případě po právní moci usnesení pokračuje v odvolacím řízení (odst. 2).

S ohledem na to, že podmínky shora citovaného ustanovení § 222a o.s.ř. byly splněny, odvolací soud podle něho postupoval, rozsudek soudu prvního stupně zrušil a řízení zastavil.

Z obsahu spisu vyplývá, že s ohledem na postoupení části žalobou uplatněné pohledávky společnosti Dřevo Trust - prodej, a.s., IČO 41190408 vzala žalobkyně v průběhu řízení žalobu částečně zpět, a soud prvního stupně proto se souhlasem žalovaného řízení v rozsahu zpětvzaté částky 9 000 000 Kč s příslušenstvím, to je 7,05% úrokem z prodlení ročně za dobu od 11. 1. 2013 až do zaplacení, zastavil. Stalo se tak v prvně vydaném rozsudku krajského soudu ze dne 27. 1. 2016, č. j. 24 Cm 69/2013 - 323, přičemž uvedený rozsudek co do tohoto výroku nabyl právní moci dne 17. 3. 2016. Protože žalobkyně vzala následně žalobu zpět ve zbytku, to je v částce 49 256 000 Kč s příslušenstvím, tedy se 7,05% úrokem z prodlení z této částky za dobu od 11. 1. 2013 až do zaplacení, bez uvedení důvodů, lze uzavřít, že žalobkyně zavinila zastavení řízení v celém rozsahu (§ 146 odst. 2, věta první o.s.ř., § 224 odst. 1 o.s.ř.), a proto by měl právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů žalovaný. S ohledem na to, že žalovaný se vůči žalobkyni práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal, nebylo právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů přiznáno žádnému z účastníků.

Z obsahu předloženého spisu dále vyplývá, že oba účastníci byli v řízení osvobozeni od soudních poplatků v rozsahu 97 %; žalovaný až následně po vydání v záhlaví označeného rozsudku. Protože podle ustanovení § 148 odst. 1 o.s.ř. má stát podle výsledku řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, přičemž českému státu vznikly v tomto řízení náklady za znalecké posudky celkem ve výši 90 382 Kč, zavázal odvolací soud v řízení neúspěšnou žalobkyni v rozsahu, v němž nebyla osvobozena od soudních poplatků, to je v rozsahu 3 %, což činí 2 711,50 Kč, k náhradě nákladů řízení vůči českému státu, jak je uvedeno v odstavci III výroku tohoto usnesení.

Pro úplnost odvolací soud připomíná soudu prvního stupně, že tento neopomene dodatečně vybrat od žalovaného soudní poplatek z odvolání v rozsahu, v němž nebyl osvobozen, to je v rozsahu 3 %, snížený o částku vypočtenou dle ustanovení § 10 odst. 3 zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění. Na náhradu této částky by měl žalovaný právo vůči žalobkyni v rámci náhrady nákladů řízení, žalovaný se však práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je dovolání přípustné do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, pouze pokud na základě podaného dovolání dospěje dovolací soud k závěru, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 237 a § 239 o.s.ř.).

Proti tomuto rozhodnutí v části týkající se výroků o nákladech řízení není dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. h/ o.s.ř.).

Olomouc 11. prosince 2018

JUDr. Zdeňka Šindelářová v. r.
předsedkyně senátu